

OSD 25/13

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 13 listopada 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Anna Michnicka-Dziewurska
Sędziowie: r. pr. Krystyna Skotowska-Tomkiewicz
r. pr. Waldemar Lewandowski

Protokolant: apl. radc. Aleksandra Bełdyga

po rozpoznaniu w dniu 13.11.2013 r.

sprawy aplikantki radcowskiej
obwinionej o to, że:

1. W dniu 21 marca 2012 r. sporządziła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez adwokata i skierowała je do Okręgowej Rady Adwokackiej, mając świadomość, że zawiadomienie to jest całkowicie nieuzasadnione i jest odpowiedzią na treść wyroku postępowania apelacyjnego w sprawie sygn. akt w którym to postępowaniu pani apelująca tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2010 nr 10 poz 65 ze zm.), w związku z art. 6 ust 2 oraz art. 30 i 31 KERP.
2. W piśmie z dnia 10 lipca 2012 r. będącym złożonym na piśmie wyjaśnieniami, dotyczącymi skargi złożonej na nią przez przekroczyła granice określone przepisami prawa i rzeczową potrzebą, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych, w zw. art. 27 ust 6 KERP

ORZEKA

1. Obwinioną aplikantkę radcowską uniewinnia od popełnienia zarzucanych jej wyżej czynów.
2. Kosztami postępowania obciąża Okręgową Izbę Radców Prawnych.

OSD 25/13

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 02.07.2012 r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANO] przedstawił zarzuty aplikantce radcowskiej [REDAKTOWANO] (k.32). Przedmiotowe postanowienie było wynikiem dochodzenia, wszczętego przez Rzecznika w związku ze skargą [REDAKTOWANO] z dnia 13.04.2012 r. (k.1). Dochodzenie prowadzone było pod sygnaturą akt [REDAKTOWANO]

Do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTOWANO] w dniu 27.05.2013 r. wpłynął wniosek Rzecznika dotyczący wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko aplikantce radcowskiej [REDAKTOWANO] (k.201). Aplikantka radcowska [REDAKTOWANO] została obwiniona o to, że:

1. W dniu 21 marca 2012 r. sporządziła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez adwokata [REDAKTOWANO] i skierowała je do Okręgowej Rady Adwokackiej, mając świadomość, że zawiadomienie to jest całkowicie nieuzasadnione i jest odpowiedzią na treść wyroku postępowania apelacyjnego w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANO], w którym to postępowaniu [REDAKTOWANO] była apelującą tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2010 nr 10 poz. 65 ze zm.), w związku z art. 6 ust 2 oraz art. 30 i 31 KERP.

2. W piśmie z dnia 10 lipca 2012 r. będącym złożonym na piśmie wyjaśnieniami, dotyczącymi skargi złożonej na nią przez [REDAKTOWANO], przekroczyła granice określone przepisami prawa i rzeczową potrzebą, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych, w związku z art. 27 ust 6 KERP (k.201).

Uzasadniając stanowisko przedstawione we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 27.05.2013 r. Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o ukaranie [REDAKTOWANO] karą przewidzianą w art.65 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w dniu 13 listopada 2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o uznanie aplikantki radcowskiej [REDAKTOWANO] winnej zarzucanego jej czynu i wymierzenie jej kary nagany.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniona [REDAKTOWANO] dniu 21 marca 2012 r. sporządziła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez adwokata [REDAKTOWANO] i skierowała je do Okręgowej Rady Adwokackiej, zarzucając, iż adwokat [REDAKTOWANO] będąc pełnomocnikiem [REDAKTOWANO] przeciwko jej mężowi [REDAKTOWANO] wbrew zasadom etyki reprezentowała kolizyjne strony.

Jak zeznała słuchana na rozprawie w dniu 13 listopada 2013 r. w charakterze świadka adw. [REDAKTOWANO] obwiniona dniu 21 marca 2012 r. złożyła na nią w Okręgowej Radzie Adwokackiej skargę. W skardze podniosła zarzut, że wbrew zasadom etyki reprezentuje kolizyjne strony. Zarzuciła, że w sprawie rozwodowej reprezentowała p. [REDAKTOWANO] przeciwko jej mężowi [REDAKTOWANO] a jednocześnie reprezentowała p. [REDAKTOWANO] w sprawie toczącej się między nim a rodziną. Zarzut ten był bezpodstawny, bowiem adw. [REDAKTOWANO] nie reprezentowała stron w sprawie rozwodowej. Okręgowa Rada Adwokacka zobowiązała adw. [REDAKTOWANO] do złożenia wyjaśnień w tej sprawie i chyba postępowanie zostało umorzone lub odmówiono

wszczęcia postępowania, bo nic się w tej sprawie nie dzieje. Na podstawie zeznań świadka adw. [redacted] Sąd ustalił, że nie reprezentowała ona kolizyjnych stron w sprawie [redacted] przeciwko jej mężowi [redacted]

Dowód: zeznania świadka adw. [redacted] zawiadomienie k.30

Na wniosek obrońcy obwinionej Sąd pominął, jako nie mające znaczenia w niniejszej sprawie, dowody z przesłuchania świadków [redacted] [redacted], albowiem ich zeznania znajdujące się w aktach sprawy odnosiły się do skargi złożonej przez [redacted] w zakresie której postępowanie zostało prawomocnie umorzone przez Rzecznika Dyscyplinarnego, a nie dotyczyły zarzutu wymienionego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 27.05.2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny mając na uwadze powyższe ustalenia zważył co następuje:

Analizując materiał dowodowy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że samo złożenie wniosku do Okręgowej Rady Adwokackiej o wszczęcie postępowania wobec adw. [redacted] nie jest czynem, który może skutkować wszczęciem postępowania dyscyplinarnego. Sąd przyjął, że każdy, w tym radca prawny i adwokat, ma prawo w razie powzięcia podejrzenia o czynie stanowiącym przewinienie dyscyplinarne, złożyć stosowny wniosek do właściwego organu samorządowego. Samo dokonanie takiej czynności, nie stanowi i nie może stanowić dla zgłaszającego podstawy do odpowiedzialności dyscyplinarnej. Ponieważ postępowanie wobec adw. [redacted] nie zostało wszczęte przez Okręgową Radę Adwokacką, nie można stwierdzić zasadności skargi.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu czyn obwinionej nie narusza zasad etyki zawodowej i w tym zakresie Sąd ją uniewinnił.

Odnośnie drugiego zarzutu Rzecznika Sąd uznał, że Rzecznik Dyscyplinarny zarzucając obwinionej, że poprzez „przekroczenie granic określonych obwinionej w zakresie przedstawionych jej zarzutów, naruszyła art. 27 ust. 6 KERP” nie wskazał jakie przepisy prawa i rzeczowa potrzeba stanowią granice dozwolonej wolności słowa i pisma, natomiast literalna wykładnia przywołanej regulacji KERP wskazuje, iż dotyczy on sytuacji zawodowego wykonywania czynności radcy prawnego i odpowiednio aplikanta radcowskiego.

Prowadzone postępowanie nie doprowadziło do przypisania obwinionej zarzutów zawartych w złożonej przez [redacted] skardze a drugi zarzut opiera się na treści wyjaśnień złożonych przez samą obwinioną, która formułując treść swojego pisma z dnia 10 lipca 2012 r. nie może być traktowana jako osoba wykonująca czynności wchodzące w zakres przedmiotowy sformułowania „wykonywanie zawodu”.

Złożone przez obwinioną pisemne wyjaśnienia są wyjaśnieniami nie aplikantki radcowskiej w związku z wykonywaniem czynności wchodzących w zakres jej kompetencji przyznanych ustawą o radcach prawnych lecz obroną prowadzoną celem odparcia stawianych jej w postępowaniu dyscyplinarnym zarzutów.

Z tych powodów Sąd uznał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził zarzutów stawianych we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego a uzasadnienie wniosku przez Rzecznika było niewystarczające dla uznania obwinionej winną zarzucanych jej czynów.

Przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jest ustalenie, czy w określonej sytuacji doszło do naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych i zasad etyki radcy prawnego oraz czy można na podstawie zgromadzonych dowodów przypisać obwinionej winę za naruszenie tych zasad oraz – w przypadku uznania, że doszło do naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych i zasad etyki radcy prawnego – o zastosowaniu kar dyscyplinarnych.

Uniewinniając aplikantkę radcowską [REDACTED] od zarzucanych jej czynów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonał wszechstronnej analizy materiału dowodowego i uznał, że prowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, aby obwiniona popełniła zarzucane jej czyny, wobec czego orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozstrzygnął na podstawie przepisów art 70⁶ ust.2 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze orzeczenie nie jest prawomocne, stronom przysługuje prawo złożenia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych za pośrednictwem tutejszego Sądu w terminie 14 dni od daty otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem.

Kęwa

Dr. Król, M. K.

Sentencja

Okeylinda

13.01.2014

Pracowni